

Z bog ve-
like opa-
sti od zaraze
groznicom
z a p a d n o g

Nila, ovo oboljenje kako
u evropskim zemljama,
tako i Srbiji postalo je
preteća bolest.

Dr Radovan
Čekanac

Reč je o sezonskom
oboljenju, koje je naj-
više zastupljeno u pe-
riodu najveće aktiv-
nosti komaraca, pre-
nosioca virusa.

Iskustva po-
kazuju da
se obole-
li najčešće
registru-
ju tokom
avgusta i
septem-
bra.

Simptomi

O kakvom oboljenju se radi, kako
se prenosi i manifestuje, do kakvih
posledica može da dovede, kako se
možete zaštитiti od zaraženih komara-
ca koji su otkriveni i u Srbiji, za "Bilje
i zdravlje" objašnjava pukovnik, prof.
dr Radovan Čekanac, epidemiolog i
pomoćnik načelnika VMA: - Simptomi groznice zapadnog Nila nastaju
3 do 14 dana nakon uboda zaraženog
komarca. Infekcija kod većine ljudi
uglavnom protiče asimptomatski,
premda u 10-20 odsto slučajeva se ra-
zvija oboljenje slično gripu, sa naglom

U 1 ODSTO SLUČAJEVA
RAZVIJE SE OZBILJAN
ENCEFALITIS

pojavom povišene telesne temperatu-
re, glavoboljom, bolom u grlu, ledi-
ma, mišićima i zglobovima, u nekim
slučajevima praćeno otokom limfnih
žlezda ili pojavom ospe na koži grudi,
leđa ili stomaka. Pomenuti simptomi
obično prolaze za par dana, ali ima
slučajeva kada traju i nekoliko nede-
lja. Ovaj virus je sposoban da u oko
1 odsto slučajeva razvije kliničku sliku
sa simptomima ozbiljnog encefalitisa.
Tada, pored groznice i glavobolje, do-
lazi do pojave ukočenosti vrata, dezo-
rjentisanosti, kome, konvulzija, mišić-
ne slabosti i paralize.

NAJVIŠE
*registrovanih u
augustu i septembrū*

LEČENJE - ne postoji vakcina

Kod težih slučajeva i osoba sumnjičnih na zarazu, lečenje se sprovodi na odeljenjima intezivne nege, uz obilnu primenu infuzionih rastvora, regulisanje disanja (prema potrebi i respiratoru) i stabilizacije kardiovaskularnog sistema. U cilju sprečavanja komplikacija i sekundarne infekcije (upala pluća, mokračnih kana- la) u lečenju se primenjuje simptomatska terapija antibioticima, kardiotonici- ma, antiedematoznim, antiepilepticima i drugim lekovima. Za sada ne postoji vakcina za zaštitu ljudi od virusa zapadnog Nila, ali su ispitivanja u toku.

3 - 14

DANA NAKON UBODA
ZARAŽENOG KOMARCA
NASTAJU SIMPTOMI

Stariji od 50 godina imaju veći rizik od nastanka neuroinvazivnog oblika bolesti, a prisutna hronična obolenja, kao što su imunosupresija, dijabetes i obolenja kardiovaskularnog sistema su nezavisni faktori rizika za pojavu težeg oblika bolesti. U takvim slučajevima posledice mogu da budu u obliku umora, gubitka pamćenja, teškoća prilikom hoda, mišićne slabosti i depresije - kaže profesor Čekanac.

Ptice - komarci - čovek

Nejfikasnija je prevencija u sprečavanju uboda komarca, objašnjava naš sagovornik, jer se infekcija ne

može prepoznati, a da ste bili u kontaktu sa virusom može se dokazati jedino serološkim testovima uzorka krvi. Zato je važno poslušati savete iskusnog profesora:

- kada boravite u prirodi nane- site na otvorene delove tela zaštitu
- nosite odeću koja pokriva ruke i noge
- u zoru i u sumrak izbegavajte boravak na otvorenom mesto na kojima komarci mogu da polože svoja jaja. Pored toga, najmanje jednom nedeljno isprazniti vodu iz sak- sjija za cveće, posudu za hranu i vodu za kućne ljubimce, iz kanti, buradi i li- menki. Ukloniti odbačene gume

→ u zatvorenom prostoru kori- stiti zaštitne mreže na vrati- ma, prozorima

→ smanjenje broja komaraca na otvorenom gde se radi, igra ili boravi postiže se isušivanjem izvo- ra stajaće vode i uklanjanjem mesta na kojima komarci mogu da polože svoja jaja. Pored toga, najmanje jednom nedeljno isprazniti vodu iz sak- sjija za cveće, posudu za hranu i vodu za kućne ljubimce, iz kanti, buradi i li- menki. Ukloniti odbačene gume

KOMARCI SE INFICIRAJU
PREKO ZARAŽENIH PTICA,
KOJIMA PIJU KRV

i druge predmete u kojima se nakuplja stajaća voda.

Inače, virus zapanđnog Nila (NjNV) je prvi put izolovan u Ugandi 1937. godine, u oblasti po kojoj je i dobio ime. Početkom 1950. godine virus je izolovan kod pacijenata, ptica i komaraca u Egiptu. Komarci se inficiraju preko zaraženih ptica, kojima piju krv. U Srbiji je prvi zvaničan slučaj groznice zapanđnog Nila otkriven u avgustu 2012. godine kod pacijentkinje stare 60 godina, koja je preminula na Klinici za infektivne i tropske bolesti KCS. Za mesec dana bolest je dokazana kod 44 osobe, a šestoro je preminulo.

Te iste godine stručnjaci Veterinarskog instituta iz Kraljeva su u uzorcima komaraca prikupljenih sa obala Save i Dunava ustanovili prisustvo ovog virusa, čime su zvanično dokazali da su komarci i kod nas osnovni prenosnici.

U RETKIM SLUČAJEVIMA, VIRUS MOŽE DA SE PRENESE TRANSFUZIJOM

Srbija na koridoru

Sagovornik "Bilja i zdravlja" objavljava da je virus prvi put prepoznat u epidemiji u Njujorku 1999. godine, odakle se proširio na celu teritoriju SAD, a do 2012. godine obolelo je tri miliona ljudi, 780 hiljada je bilo

sa neuroinvazivnim oblikom bolesti, a umrlo je preko 1540. Putevi prenosa virusa na tlo Amerike su nedorečeni. U Grčkoj je 2010. sa neuroinvazivnim promenama registrovano 197 osoba, umrlo 33. Velika epidemija sa neurološkim manifestacijama zahvatila je Rumuniju 1996. godine. Naša zemlja je na koridoru ptica selica i u klimatskom i hidrološkom pogledu pogođuje održavanju brojnih vrsta komaraca koji su prenosioci virusa. Premda su vrane i gavranovi posebno osetljivi, virus je potvrđen u više od 190 vrsta ptica, uključujući neotropske migratore i egzotične zoo vrste.

- Imajući ovo u vidu, naša država je preduzela niz aktivnosti kojima se ova bolest stavљa pod nadzor: blagovremeno otkrivanje obolelih, dijagnostika bolesti, detekcije antitela na virus kod ljudi, ptica i životinja, otkrivanje virusa kod komaraca i njihovo suzbijanje kao primarnih nosioca zaraze. Nije svaki komarac koji nas ubode zaražen virusom, ali mi to ne možemo da znamo. U cilju procene rizika na nekoj teritoriji, stručnjaci ispituju prisustvo virusa u komarcima, ali bez obzira na to, mi moramo da preuzmemos mere opreza kao da je svaki od njih inficiran virusom. Osnovni način prenosa je ubod zaraženog komarca. Virus se ne prenosi među ljudima u svakodnevnom kontaktu. U retkim slučajevima, virus može da se prenese putem transfuzije zaražene krvi, transplantacijom organa i sa majke na dete dojenjem - navodi prof. dr Radovan Čekanac. ■

Željka Radulović